

Wie zijn bestemming kent,
vindt de weg.
Lao-Tse

100-dagen-tijd

De 100 dagen rond Pasen
-brutweg geteld vijftig dagen ervoor en vijftig dagen erna-
zijn een tijd met een bijzondere spiritualiteit
in het leven van een christen.

De eerste 50 dagen tot Pasen,
vanaf Aswoensdag tot Stille Zaterdag zijn:

1. een tijd van verinnerlijking, inkeer,
oefenen in stilte, toeleg op gebed;
2. een tijd van versoering, delen van overvloed,
consumentisme in vraag stellen,
niet langer meedoen in de kringloop van het 'nooit genoeg';
3. een tijd van herstel van relaties,
verzoenen met wat ons beklemt & bekering;
4. een tijd voor tekenen van solidariteit met wie minder heeft
en van inzet voor een betere wereld.

Samengevat:
terug de mens worden zoals God mensen droomt.

Mensen onderweg naar een samenleving
waarin iedereen tot zijn recht kan komen;
een rechtvaardige samenleving.

Rechtvaardigheid is 'mens-waardigheid':
ze laat het diepste van elke mens tot zijn recht komen.
Elk krijgt waar hij recht op heeft.
Een samen-leven waar men opkomt voor elkaar.
Zo droomt God de wereld.
Van Gods naam een werkwoord maken.

Ja, er is werk aan de winkel...
Stap je mee?
Trek dan je stoute schoenen, je laarzen aan!
Het pad naar een rechtvaardige samenleving is immers hobbelig en slijkerig.
Maar we durven het aan, om iets speciaals/iets moedigs te doen:
dapper en vol durf!

Ons project van de katholieke dialoogschool verbindt ons hierin 'met velen'.
Want, 'rechtvaardigheid' zit in het hart
van het jodendom, het christendom en de islam.

'Rechtvaardig onderwijs gaat in tegen een competitief onderwijs
dat uitsluitend de meest verdienstelijke belooft'.

Vaker en liever dan de term 'rechtvaardigheid'
gebruikt de Bijbel een ouder, maar nog sterker woord: 'gerechtigheid'.

Gerechtigheid doen is veel meer dan rechtvaardig zijn.
Gerechtigheid doen gaat de wet voorbij.
Gerechtig-zijn is ook je hart laten spreken en je in-leven.

De werkers van het eerste en die van het elfde uur
zijn in Gods ogen gelijkwaardig en verdienen daarom ook hetzelfde.
Dat is geen rechtvaardigheid, dat is goddelijke gerechtigheid.
Hier spreekt niet meer het verstand, maar het hart.

Samen met Broederlijk Delen -op weg naar meer gerechtigheid-
nemen we dit jaar de megafoon ter hand.
Een megafoon wordt gebruikt
om de stem van de spreker kracht bij te zetten,
vaak in manifestaties en bij betogingen.
Hoe luid moet er soms geroepen worden voor we luisteren?

We willen de stem, meer nog,
de boodschap én de strijdvaardigheid
van de arme boerenbevolking in Guatemala versterken.
De helft van de kinderen jonger van vijf jaar is er ondervoed;
één van de hoogste cijfers ter wereld.
We willen stem geven aan wat onrechtvaardig is,
en met Broederlijk Delen politiek druk uitoefenen
voor een rechtvaardige herverdeling van de grond.
We willen landbouwers in Guatemala via Broederlijk Delen
ondersteunen om hun kleine lap grond duurzaam en optimaal te benutten.

50 dagen opstand, groeien in 'opstandig mens worden'
-omwille van de Bijbelse gerechtigheid-
om zo met Pasen méér recht te staan.
Méér in onze echtheid te staan.
Dat we opstaan
-met de minsten en de allerlaagsten onder ons nog het meest-.
'Opstaan', het Paaswoord bij uitstek!

En... onze veertig/vijftigdagenspiritualiteit mag lang nazinderen:
wel tot vijftig dagen lang.
De paarse kleur mag keren
in een lied van vrijheid en bevrijding
van leven in overvloed.
Uitgetekend in de wit-gele paaskleur.

Omdat met Pasen, telkenmale 'de hoop'
-als nooit tevoren-
nieuw leven wordt angeblazen.
Dit is het diepe geloof & vertrouwen dat het goed komt.
Dat er altijd perspectief is over elk(e) dood(s) punt heen.

Om finaal uit te monden in Pinksteren:
het feest waar iedereen dezelfde taal van liefde spreekt,
echter in volle diversiteit.
Of in onderwijstermen: katholieke dialogeschool
zoals in oorsprong bedoeld.

Honderd dagen op weg om verder in te groeien...
Ga je mee op stap?
De wegwijzer 'rechtvaardigheid' wenkt!
Rik Depré

“In de parabel van de arbeiders van het elfde uur gaat het om de hunkering naar andere verhoudingen, en andere meer rechtvaardige manier van omgaan met elkaar.”

Want met het koninkrijk der hemelen gaat het als met een landeigenaar die 's morgens heel vroeg eropuit ging om arbeiders te huren voor zijn wijngaard. Hij werd het met de arbeiders eens over een denarie per dag en stuurde hen naar zijn wijngaard. Toen hij rond het derde uur eropuit ging, zag hij nog andere mensen zonder werk op het marktplein staan. Hij zei tegen hen: “Ga ook naar mijn wijngaard, en ik zal betalen wat billijk is.” En ze gingen. Rond het zesde en het negende uur ging hij weer en deed precies zo. Toen hij rond het elfde uur eropuit ging, zag hij nog andere mensen staan, en hij zei tegen hen: “Waarom staan jullie hier de hele dag zonder werk?” Ze antwoordden hem: “Omdat niemand ons gehoord heeft.” Waarop hij tegen hen zei: “Ga ook naar mijn wijngaard.” Toen het avond was geworden, zei de eigenaar van de wijngaard tegen zijn opzichter: “Roep de arbeiders en betaal hun het loon uit, de laatsten het eerst.” De arbeiders van het elfde uur kregen ieder een denarie. De eersten verwachtten toen dat ze meer zouden krijgen. Maar ook zij kregen ieder een denarie. Ze namen hem aan, maar mopperden tegen de landeigenaar: “Die laatsten daar hebben één uur gewerkt, en u stelt hen gelijk met ons die de last van de dag en de brandende hitte gedragen hebben.” Maar hij gaf een van hen ten antwoord: “Vriend, ik doe je geen onrecht. We waren het toch eens geworden voor een denarie? Pak je geld maar aan, en ga. Ik wil die laatste evenveel geven als jou. Of mag ik niet met het mijne doen wat ik wil? Of ben jij jaloers omdat ik goed ben?” Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten.”

Matteüs 20, 1-16

Vasten is niet zozeer
een kwestie van iets meer doen.
Het is niet zozeer
een kwestie van iets minder doen.
Het is misschien
zelfs niet een kwestie van 'doen'.

Vasten is veeleer een kwestie van wat je doet
met nog meer bezieling en overtuiging doen,
nog meer leven vanuit je diepste inspiratie,
en daar dan ook op zoek naar gaan.
Dan zul je de mens die tegenover je staat,
zien als een medemens en broeder,
als op dat moment de belangrijkste mens ter wereld.
Misschien zul je hem op dat moment zelfs zien als God op aarde.
Dan zul je jezelf zien als mens,
niet zoals je in jouw ogen bent,
niet zoals je voor sommigen bent,
maar wikkend en wegend, zoekend en tastend,
zul je verder jezelf pogen te zien zoals God je ziet,
en jezelf aanvaarden, zoals je de belangrijkste personen
uit jouw leven aanvaardt, met je hebbelikheden en kwaliteiten.
Dan zal vasten niet een kwestie zijn van 'doen',
maar van 'zijn', niet alleen van zien maar vooral van 'gaarne zien'.
Dan zal vasten doenbaar zijn
vanuit die God, die je zegt: 'Ik zal er zijn voor jou.'

Luc Vandenabeele

God onze Vader, geef ons kennis en inzicht, de kracht om te ondernemen en niet aan de kant te blijven staan. Onrecht moeten we bestrijden. Wie kwaad spreekt, de mond snoeren. Gerechtigheid is onze leidraad. Dan zullen stap voor stap – hier en daar – onrecht en ongelijkheid verdwijnen. Dan bouwen we stap voor stap aan een wereld waarin ieder zich thuis voelt. Stap Jij mee?

STAP JE MEE?

katholiek onderwijs regio West-Vlaanderen – april 2019, week 31